

SFS 1987: 1065

Utkom från trycket
den 8 december 1987

Tulllag;

utfärdad den 26 november 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller tull och annan skatt som tas ut vid införsel av varor och tullverkets övervakning av införsel och utförsel av varor.

Med varor förstås i denna lag även transportmedel med vilka personer eller varor befordras.

2 § Vad som sägs i denna lag om tull och annan skatt gäller även avgifter som skall tas ut för varor vid införsel.

3 § Införsel och utförsel av varor, däribland transportmedel, skall anmälas till tullmyndighet enligt de föreskrifter som regeringen meddelar.

Definitioner

4 § I denna lag förstås med

tullområdet: Sveriges landområde och sjöterritorium samt luftrummet däröver,

tullmyndighet: generaltullstyrelsen och underställda myndigheter enligt fastställd distriktsorganisation för tullverket,

förtullning: tullmyndighets åtgärder för att tillåta fri förfoganderätt över varor vid införsel,

tullklarering: tullmyndighets åtgärder för förtullning, för behandling som avses i 7 § första stycket eller för utförsel av varor,

hemtagning: att ta hand om och i övrigt förfoga över varor med stöd av tillstånd enligt 8 § första stycket.

Förtullning och annan tullklarering

5 § Varor som införs till tullområdet skall tullklareras.

Regeringen föreskriver på vilka platser varor får anmälas till förtullning eller annan tullklarering.

Vid förtullning kontrollerar tullmyndigheten att varan får införas och fastställer tull och annan skatt för den.

SFS 1987:1065

6 § Om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, får inte någon förfoga över en vara, som skall införas, utan att den har förtullats.

7 § Utan att förtullas får varor som införts till tullområdet

1. sändas genom tullområdet eller mellan orter inom detta enligt de föreskrifter som regeringen meddelar,

2. förvaras på tullupplag eller tullager eller i frihamn eller exportbutik enligt 46–52 §§,

3. tas hem enligt 8 §,

4. innehas med temporär tullfrihet enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 17 § lagen (1987:1069) om tullfrihet m. m.

5. återutförs, eller

6. överlåtas till staten eller förstörs enligt 109 §.

Regeringen får föreskriva att tull- och skattefria varor inte behöver anmälas till förtullning, om det kan ske utan risk för att föreskrifter som gäller för införseln eftersätts.

8 § Tullmyndighet får, enligt föreskrifter som meddelas av regeringen, bevilja den som bedriver importverksamhet tillstånd att ta hand om och i övrigt förfoga över varor även om de inte har förtullats (hemtagningstillstånd).

Om det är nödvändigt för tullmyndigheternas kontroll, får regeringen föreskriva begränsningar i rätten att ta hem varor.

Det finns särskilda föreskrifter om andra begränsningar i rätten att ta hand om varor enligt första stycket och att förfoga över varor som tagits om hand.

9 § Den som betalar tull och annan skatt enligt 26 § får förfoga över varor även om tull och annan skatt inte har betalats för varorna.

10 § En vara, som skall förtullas, skall anmälas till förtullning vid införseln eller, om den sänds under tullverkets överinseende till en ort inom tullområdet, vid ankomsten till den orten. Om en oförtullad vara förvaras på tullupplag eller tullager eller i frihamn, skall den anmälas till förtullning innan förvaringen upphör. En vara, som innehas med temporär tullfrihet, skall anmälas till förtullning innan den temporära tullfriheten upphör, om regeringen inte föreskriver annat.

Den som har tagit hand om en vara med stöd av hemtagningstillstånd skall anmäla varan till förtullning senast torsdagen i andra kalenderveckan efter den vecka då varan anmäldes till hemtagning. Om särskilda skäl påkallar det, får generaltullstyrelsen medge en längre frist för anmälan till förtullning.

En vara som avses i första stycket behöver inte anmälas till förtullning, om den blir föremål för annan tullklarering i anslutning till att försändningen, förvaringen eller den temporära tullfriheten upphör. Inte heller en vara som tagits om hand med stöd av hemtagningstillstånd behöver anmälas till

förtullning, om varan inom den tid då anmälan till förtullning skulle ha gjorts anmäls till annan tullklarering. Varan får dock inte anmälas till hemtagning på nytt.

11 § Den som anmäler en vara till förtullning eller som tagit hand om en vara med stöd av hemtagningstillstånd utan att vidta åtgärd enligt 10 § sista stycket är tullskyldig för varan.

I 80–82 §§ föreskrivs om tullskyldighet i särskilda fall.

Den som är tullskyldig skall utom tull betala annan skatt som skall utgå för varan.

Anträffas inte någon som är tullskyldig, skall tull och annan skatt tas ut ur varan. Om det finns särskilda skäl, kan generaltullstyrelsen besluta att tull och annan skatt inte skall tas ut ur varan.

12 § Vid förtullning av en vara skall, om inte annat är föreskrivet, författningar om tull och annan skatt tillämpas i den lydelse som gällde den dag då

1. anmälan om hemtagning gjordes,
2. ansökan om temporär tullfrihet för varan gjordes eller sådan tullfrihet medgavs utan ansökan, eller
3. varan, när fråga inte är om fall som avses i 1 eller 2, anmäldes till förtullning.

Generaltullstyrelsen kan medge undantag från första stycket 2.

Om en åtgärd som avses i första stycket 3 inte har vidtagits inom föreskriven tid, tillämpas författningarna i den lydelse som gällde den dag då åtgärden senast borde ha vidtagits.

Tulldeklaration m. m.

13 § När en vara anmäls till förtullning, skall den tullskyldige till ledning för förtullningen avge en tulldeklaration. Regeringen kan föreskriva att de uppgifter som behövs för förtullningen får lämnas på annat sätt.

Tulldeklaration får avges genom ombud som godkänts av generaltullstyrelsen.

Tulldeklaration får avges av någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos den tullskyldige eller, om deklarationen avges genom ett ombud som avses i andra stycket, hos ombudet.

14 § En tulldeklaration skall innehålla

1. varans nummer enligt tulltaxan i tulltaxelagen (1987: 1068) eller enligt statistisk varuförteckning, som utfärdats av generaltullstyrelsen, och en kort varubeskrivning, om en sådan inte finns i de handlingar som bifogas deklarationen,
2. tullsats och annan skattesats,
3. varans tull- och skattepliktiga kvantitet samt värde,
4. grund för nedsättning av eller frihet från tull eller annan skatt,
5. belopp som skall betalas i tull och annan skatt.

För kontroll av uppgifter som avses i första stycket och av att varan får införas skall i tulldeklarationen eller annan handling lämnas de ytterligare uppgifter som regeringen föreskriver. I tulldeklarationen eller annan hand-

ling skall också lämnas de ytterligare uppgifter som regeringen föreskriver för tillämpningen av konventionen om förenkling av formaliteterna vid handel med varor. Regeringen får föreskriva att uppgifterna i tulldeklarationen skall lämnas i kodform.

Tullmyndigheten kan medge undantag från skyldighet att lämna uppgifter som avses i första stycket, om tullmyndigheten finner att den tullskyldige har avsevärd svårighet att lämna uppgifterna. Innebär medgivandet att den tullskyldige inte behöver lämna uppgift om varans nummer, kan tullmyndigheten bestämma att han skall lämna en sådan beskrivning av varan som behövs för varans förtullning.

Generaltullstyrelsen kan medge att de uppgifter som avses i första stycket får lämnas med hjälp av teleöverförda meddelanden eller andra automatiska metoder eller i form av upptagning för automatisk databehandling.

15 § Om varor som enligt tulltaxan skall klassificeras gemensamt anmäls till förtullning vid skilda tillfällen, skall den tullskyldige avge preliminära tulldeklarationer. Slutlig deklaration skall avges vid det sista deklarations-tillfället, om tullmyndigheten inte bestämmer annat.

En preliminär tulldeklaration skall innehålla en kort varubeskrivning, om en sådan inte finns i handlingar som bifogas deklarationen, och preliminärt beräknade belopp som skall betalas i tull och annan skatt.

Regeringen kan föreskriva att preliminär tulldeklaration får avges även i andra fall än som avses i första stycket.

16 § Regeringen föreskriver vilka handlingar som skall bifogas en tulldeklaration eller i övrigt inges för att styrka uppgifter om en vara som skall förtullas.

En tullmyndighet kan förelägga den tullskyldige att lämna de ytterligare uppgifter som behövs för kontroll av tulldeklaration eller av annan uppgift om en vara som skall förtullas.

Tulltaxering, omtulltaxering, eftertulltaxering, skönstulltaxering

Tulltaxering

17 § Med ledning av tulldeklaration eller motsvarande uppgifter fastställer tullmyndigheten tull och annan skatt (tulltaxering).

Om en preliminär tulldeklaration har avgetts, bestämmer tullmyndigheten preliminärt tull och annan skatt (preliminär tulltaxering). Om det finns särskilda skäl, får preliminär tulltaxering ske även i annat fall.

18 § En anmälan till förtullning av en vara får inte återkallas sedan tulltaxeringsbeslut meddelats. Om det finns särskilda skäl, får generaltullstyrelsen medge att återkallelse sker senare med verkan att tulltaxeringsbeslutet upphävs.

Omtulltaxering

19 § Tullmyndigheten skall ompröva tulltaxeringsbeslut (omtulltaxering), om den tullskyldige begär det innan tiden för överklagande av beslutet har gått ut.

Finner tullmyndigheten att ett tulltaxeringsbeslut är felaktigt, skall myn-

digheten på eget initiativ besluta om rättelse genom omtulltaxering, såvida inte felet är att anse som ringa. Fråga om sådan omprövning får inte tas upp sedan tiden för överklagande av beslutet har gått ut.

Skyldigheten enligt första och andra styckena att ompröva tulltaxeringsbeslut gäller inte, om beslut överklagats och tullmyndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans.

Eftertulltaxering

20 § Har den som är tullskyldig enligt 11 § första stycket

1. i tulldeklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, eller

2. underlåtit att lämna uppgift som det ålegat honom att lämna, skall tullmyndigheten besluta om eftertulltaxering, om den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten har medfört att tull eller annan skatt inte fastställts eller fastställts till för lågt belopp. Eftertulltaxering får inte ske, om det belopp som avses är ringa eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart oskäligt att sådan taxering sker.

21 § Eftertulltaxering får inte ske så länge omtulltaxering kan förekomma. Eftertulltaxering får inte heller ske senare än fem år efter den dag då varan anmäldes till förtullning, såvida inte den tullskyldige samtyckt till att eftertulltaxering sker.

22 § Om den tullskyldige har avlidit, skall eftertulltaxeringen påföras hans dödsbo. Beslut om sådan eftertulltaxering får meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckning efter den tullskyldige lämnats in för registrering.

23 § Om den tullskyldige har åtalats för brott enligt lagen (1960: 418) om straff för varusmuggling får, även efter utgången av den i 21 eller 22 § angivna tiden, eftertulltaxering ske för den vara som åtalet avser. Beslut om sådan eftertulltaxering får dock inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då åtalet väcktes. Om den tullskyldige har avlidit, får beslut om eftertulltaxering inte meddelas senare än sex månader från dödsfallet. Ogillas åtalet, skall tullmyndigheten undanröja eftertulltaxeringen, om domen vinner laga kraft.

Första stycket skall tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person åtalats för brott enligt lagen om straff för varusmuggling, om brottet avser tull eller annan skatt som den juridiska personen haft att betala.

Skönstulltaxering

24 § Om tull eller annan skatt inte kan beräknas tillförlitligt vid tulltaxering, omtulltaxering eller eftertulltaxering, fastställs vad som skall erläggas efter skälig grund (skönstulltaxering).

Betalning av tull och annan skatt

Betalning

25 § Tull och annan skatt skall betalas till tullmyndigheten inom 15 dagar från den dag då beslutet om tullen eller skatten meddelades.

26 § Generaltullstyrelsen får medge undantag från 25 § för den som bedriver importverksamhet eller annan som importerar varor i större omfattning. Sådan importör (kreditimportör) får betala tull och annan skatt enligt särskild tullräkning.

Särskild tullräkning får även utställas på sådant ombud som avses i 13 § andra stycket, om ombudet gentemot tullverket åtagit sig att fullgöra den betalningsskyldighet som åvilar den tullskyldige.

Särskild tullräkning får utfärdas gemensamt för flera tulltaxeringsbeslut. Räkningen skall betalas inom 15 dagar från den dag då den utfärdades. Generaltullstyrelsen får i enskilda fall bestämma att räkningen skall betalas tidigare, om det finns särskilda skäl.

Om ett ombud har mottagit medel av tullskyldiga för betalning av tullräkningar, skall ombudet hålla dessa medel skilda från andra tillgångar.

27 § Regeringen får föreskriva att säkerhet skall ställas för tull och annan skatt. Om säkerhet inte har ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under tullverkets överinseende.

Återbetalning

28 § Om en tullskyldig har betalat tull eller annan skatt med högre belopp än han rätteligen skall betala, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när han betalat tull eller annan skatt som rätteligen inte skall betalas. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt lagen (1968: 430) om mervärdeskatt återbetalas dock inte. Om tullfrihet har beslutats med stöd av 12 § lagen (1987: 1069) om tullfrihet m. m. för en vara av visst slag, återbetalas inbetalat tullbelopp.

Vid återbetalning till den tullskyldige får avdrag göras för tull och annan skatt som förfallit till betalning och som den tullskyldige skall betala till tullverket. Vid restitution av tull enligt lagen om tullfrihet m. m. får avdrag göras för tull och annan skatt som förfallit till betalning och som sökanden skall betala till tullverket. I lagen (1985: 146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Restavgift

29 § Om tull eller annan skatt inte betalas inom föreskriven tid, skall restavgift tas ut med sex öre för varje hel krona av obetalt belopp, dock minst femtio kronor. Vid beräkning av restavgiften skall avrundning ske till närmast lägre hela krontal. Generaltullstyrelsen får medge befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala restavgift, om det finns särskilda skäl.

Bestämmelserna i denna lag om tull och annan skatt tillämpas även beträffande restavgift enligt första stycket.

Ränta

30 § Ränta utgår på tull och annan skatt som skall betalas

1. på grund av omtulltaxering eller eftertulltaxering,
2. enligt beslut av generaltullstyrelsen, kammarrätten eller regeringsrätten,
3. i fall som avses i 82 §, när tull eller annan skatt undandragits,
4. i fall som avses i 24 § första eller tredje stycket lagen (1987: 1069) om tullfrihet m. m.

Om tull eller annan skatt enligt preliminärt beslut har erlagts med lägre belopp än som slutligt fastställts, utgår ränta på det överskjutande beloppet.

Ränta enligt första eller andra stycket utgår dock inte på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt lagen (1968: 430) om mervärdeskatt.

Om utfärdande av särskild tullräkning fördröjs till följd av att den som tagit hand om en vara med stöd av hemtagningstillstånd inte anmält varan till förtullning inom föreskriven tid, utgår ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tull och annan skatt tillämpas även beträffande ränta enligt denna paragraf.

31 § Vid beräkning av ränta enligt 30 § första stycket 1, 2 eller 4 eller andra stycket gäller att ränta utgår

från utgången av den andra månaden efter den då varan anmälades till förtullning, dock att ränta på tull eller annan skatt, som motsvarar tidigare återbetalat belopp, utgår från utgången av den månad då beloppet återbetalades,

till och med den månad då beloppet skall erläggas.

Ränta enligt 30 § första stycket 3 utgår

från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum,

till och med den månad då beloppet skall erläggas.

Ränta enligt första och andra styckena i denna paragraf utgår inte för längre tid än två år utom i fall som avses i 30 § första stycket 4.

Ränta enligt 30 § fjärde stycket utgår för den tid fördröjningen omfattar.

32 § På belopp som återbetalas enligt 28 § utgår ränta. Ränta utgår även på ränta enligt 30 § som återbetalas. Ränta utgår från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

33 § Ränta beräknas för visst kalenderår efter den räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gällde vid utgången av december det föregående året, i fall som avses i 30 § med ett tillägg av tre procentenheter och i fall som avses i 32 § med ett avdrag som motsvarar halva diskontot. Räntesatsen bestäms i sistnämnda fall till procenttal med högst en decimal, som i förekommande fall avrundas uppåt. För den tid som infaller efter utgången av det år då tull och annan skatt slutligt fastställs tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntebelopp som inte uppgår till femtio kronor tas inte ut och återbetalas inte.

34 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 30 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, skall ny beräkning av räntan göras. För mycket erlagd ränta återbetalas.

Ränta utgår inte på räntebelopp som en tullskyldig åläggs betala enligt 30 § utöver tidigare erlagd ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 32 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller skulle ha utgått med lägre belopp, skall den tullskyldige återbetala vad han uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tull och annan skatt gäller därvid i tillämpliga delar.

Indrivning m. m.

35 § Tull och annan skatt som har förfallit till betalning skall drivas in i den ordning som gäller för indrivning av skatt enligt uppbördslagen (1953: 272). Om säkerhet har ställts eller om varan utgör säkerhet, får tullmyndigheten ta ut beloppet ur säkerheten.

36 § Om någon, i egenskap av företrädare för en tullskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala in tull eller annan skatt i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den tullskyldige betalningsskyldig för tullen och skatten. Betalningsskyldigheten får helt eller delvis efterges, om det finns särskilda skäl.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den tullskyldiges betalningsskyldighet för beloppen har bortfallit enligt lagen (1982: 188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt enligt uppbördslagen (1953: 272).

Den som fullgjort betalningsskyldighet för tull- och skattebelopp enligt första stycket har rätt att få ut beloppet av den tullskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981: 130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

37 § De föreskrifter om ränta, restavgift, indrivning, avräkning, avskrivning och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en tullskyldig gäller även när motsvarande fordringar tagits upp i tullräkning, som utställts på ombud enligt 26 § andra stycket.

Tullauktion m. m.

38 § Om tull och annan skatt skall tas ut ur en vara enligt 11 § fjärde stycket eller 35 §, får varan säljas genom tullmyndighetens försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om tullmyndigheten finner det vara lämpligare. Om varan är skadad eller förskämd eller om köpeskillingen inte kan beräknas täcka minst kostnaden för försäljningen eller om tullmyndigheten annars finner att det föreligger särskilda skäl, får varan i stället förstöras.

Att vissa varor inte får säljas på tullauktion följer av särskilda bestämmelser.

39 § En tullauktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt skall tullmyndigheten i god tid skicka särskild underrättelse, om adressen är känd, till den som är tullskyldig samt till den som kan antas vara ägare och den som kan antas ha särskild rätt till varan. Vad som sagts nu skall om möjligt tillämpas även innan en vara förstörs.

40 § Medel som inflyter genom försäljning enligt 38 § skall användas till att täcka i första hand tullverkets kostnader för förvaring och försäljning av varan och i andra hand tull och annan skatt för varan samt ränta.

Uppkommer överskott, skall beloppet tillställas den tullskyldige eller, om annan visar att han var ägare till varan, denne. Om någon visar att han

hade särskild rätt till varan, skall dock häremot svarande del av beloppet tillställas honom.

Om beloppet inte har kunnat tillställas någon enligt andra stycket inom ett år från dagen för försäljningen, tillfaller det staten.

Utförsel

41 § Den för vars räkning en vara förs ut ur landet (exportör) skall göra en skriftlig anmälan om utförseln till tullmyndighet. Anmälan skall innehålla uppgift om

1. varans nummer enligt statistisk varuförteckning som utfärdats av generaltullstyrelsen,
2. varans kvantitet och värde,
3. grund för återbetalning av eller befrielse från tull eller annan skatt på grund av utförseln.

Generaltullstyrelsen kan medge att de uppgifter som avses i första stycket får lämnas med hjälp av teleöverförda meddelanden eller andra automatiska metoder eller i form av upptagning för automatisk databehandling.

42 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om uppgifter och handlingar som skall lämnas till tullmyndigheten när en vara förs ut ur landet.

Tullmyndigheten kan förelägga exportören att lämna de ytterligare uppgifter som behövs för kontroll av anmälan om utförsel eller av annan uppgift i fråga om en vara som skall föras ut.

På grundval av de lämnade uppgifterna och den undersökning av varan, som kan behövas, kontrollerar tullmyndigheten att varan får föras ut.

43 § Bestämmelserna i 41 och 42 §§ tillämpas även i fråga om åtgärd som enligt särskilda föreskrifter skall jämföras med utförsel.

44 § Regeringen får föreskriva att skriftlig anmälan om utförsel får underlåtas i fråga om varor som inte skall redovisas i handelsstatistiken, om det kan ske utan risk för att föreskrifter som gäller för utförseln eftersätts.

Statistik

45 § En tullskyldig eller annan, som enligt denna lag eller bestämmelser som meddelats med stöd av lagen är skyldig att göra anmälan eller lämna uppgift om en vara, skall för statistiskt ändamål lämna de uppgifter om varan som regeringen föreskriver.

Tullupplag, tullager, frihamn m. m.

46 § För förvaring av oförtullade varor under kortare tid får inrättas tullupplag samt för annan förvaring av oförtullade varor tullager och frihamn. Regeringen föreskriver vilka former av tullager som får inrättas.

För försäljning av oförtullade eller obeskattade varor till flygpassagerare som avreser till utlandet får inrättas butik på flygplats (exportbutik). Om det finns särskilda skäl, får exportbutik inrättas även på annan plats.

47 § Regeringen får föreskriva att tullupplag och tullager kan inrättas av tullverket. Regeringen får meddela föreskrifter om verksamheten vid sådana tullupplag och tullager.

Tillstånd för annan än tullverket att inrätta tullupplag eller tullager meddelas av tullmyndighet.

Tillstånd att inrätta frihamn eller exportbutik meddelas av regeringen.

48 § Tullmyndighet får ta hand om en oförtullad vara för tillfällig förvaring om det behövs för tullkontrollen. Varan får läggas upp på tullupplag eller i frihamn. I sådant fall tillämpas 50 § tredje stycket.

Innehavaren av ett tullupplag eller en frihamn är skyldig att ta emot oförtullade varor, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

49 § Regeringen får föreskriva den längsta tid under vilken oförtullade varor får förvaras på tullupplag och tullager.

Om förvaringstiden för en vara, som inte får införas, har gått ut utan att varan har anmälts till förtullning eller blivit föremål för behandling enligt 7 § första stycket, får varan utan att förtullas säljas för utförsel genom tullmyndighets försorg med tillämpning av bestämmelserna i 38–40 §§.

50 § En fraktförare är skyldig att lägga upp en vara som införs till tullområdet på tullupplag eller i frihamn. Om ingen fraktförare åtagit sig att befordra varan, skall den som befordrat varan lägga upp den på tullupplag eller i frihamn. Vad som sagts nu gäller inte, om varan tullklareras på annat sätt.

Befordras en vara på ett fordon som kommer till tullområdet med fartyg, åvilar skyldigheten att lägga upp varan på tullupplag eller i frihamn den som svarar för vägtransporten, om fordonets förare medföljer fartyget. I annat fall åvilar skyldigheten redaren.

Om en fraktförare eller den som annars befordrat en vara åsidosätter sin skyldighet enligt första eller andra stycket, läggs varan upp på tullupplag eller i frihamn genom tullverkets försorg. Den som åsidosatt skyldigheten skall ersätta tullverket dess kostnader för varans uppläggning och förvaring. Tullmyndigheten kan bestämma att varan inte får tas ut från upplaget eller frihamnen, förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

51 § I frihamn får oförtullade varor förvaras utan tidsbegränsning.

I frihamn får bedrivas industriell verksamhet och detaljhandel i den utsträckning regeringen föreskriver.

52 § Tullupplag, tullager, frihamnar och exportbutiker står under tullverkets tillsyn.

Regeringen får meddela föreskrifter om anmälnings- och redovisnings-skyldighet i fråga om varor som förvaras på sådana platser.

53 § Den som i verksamhet vid tullupplag, tullager eller frihamn tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnas för tullklarering, får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han i verksamheten erfarit om någon enskilds ekonomiska och personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980: 100).

54 § Tullmyndighet får, om det kan ske utan risk för att föreskrifter om införsel åsidosätts, överlämna åt ett bolag eller en förening som innehar tullupplag eller frihamn att utföra den kontroll som annars ankommer på tullmyndighet i samband med

1. att en vara skall läggas upp på upplaget eller i frihamnen,
2. att en vara som förvaras på upplaget eller i frihamnen skall tas om hand av hemtagare eller i övrigt tas ut från upplaget eller frihamnen, eller
3. att en vara sänds från eller till upplaget eller frihamnen enligt 7 § första stycket 1.

Förhandsbesked

55 § Generaltullstyrelsen får meddela förhandsbesked om

1. en varas nummer enligt tulltaxan och statistisk varuförteckning som utfärdats av styrelsen,
2. beräkning av en varas tullpliktiga kvantitet,
3. beräkning av en varas tullpliktiga värde,
4. tullsats och annan skattesats för en vara och
5. tullfrihet eller tullnedsättning för en vara av helt eller delvis svenskt ursprung.

Ett förhandsbesked om skattesats gäller endast i den mån skatten skall betalas till tullverket.

56 § Förhandsbesked meddelas efter ansökan av den som avser att införa eller utföra en vara eller av någon annan vars intresse i väsentlig mån berörs av bestämmelsernas tillämpning.

Förhandsbesked skall sökas skriftligt hos generaltullstyrelsen. Sökanden skall lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna meddelas. Styrelsen får begära varuprov av sökanden. Om laboratorieundersökning görs eller sakkunnig anlitas för att utreda en varas beskaffenhet, skall sökanden enligt beslut av styrelsen ersätta kostnaden för detta, om styrelsen inte medger undantag.

Om generaltullstyrelsen med hänsyn till ansökningens innehåll, utredningens beskaffenhet eller andra omständigheter finner att förhandsbesked inte bör meddelas, skall ansökningen avvisas.

57 § Ärenden om förhandsbesked skall handläggas skyndsamt.

Förhandsbesked gäller omedelbart. Beskedet är bindande för staten i förhållande till sökanden i fråga om en vara som införs eller utförs av honom eller för hans räkning eller i enlighet med ett av honom ingånget avtal, om varan anmäls till förtullning eller utförsel inom två år från den dag han fick del av beskedet och han yrkar det vid förtullningen eller utförseln.

58 § Förhandsbesked upphör att gälla vid författningsändringar som påverkar den fråga beskedet avser.

59 § Generaltullstyrelsen kan återkalla förhandsbesked, om styrelsen finner att en bestämmelse skall ges annan tolkning än den som ligger till grund för beskedet. Beslut om återkallelse skall delges den som erhållit beskedet.

Ett förhandsbesked som har återkallats skall ändå gälla i fråga om en vara som införts eller utförts i enlighet med avtal som den som erhållit beskedet ingått innan beslutet om återkallelse delgavs honom, under förutsättning att han begär det och att varan anmäls till förtullning eller utförsel inom tre månader från den dag då beslutet om återkallelse avsänts till honom.

Om det finns särskilda skäl, kan generaltullstyrelsen medge att verkan av beslut om återkallelse skall inträda senare än som följer av andra stycket.

60 § Vad som i 59 § andra och tredje styckena sägs om återkallelse av förhandsbesked skall gälla även i fråga om ändring av förhandsbesked efter överklagande.

Tullverkets kontrollverksamhet

61 § Oförtullade varor och varor som anmälts till utförsel står under tullverkets överinseende (tullkontroll). I fråga om vara som tagits om hand med stöd av hemtagningstillstånd gäller detta dock endast om den

1. är underkastad förfogandeförbud enligt 2 § 5 lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m. m.,
2. behandlas enligt 7 § första stycket denna lag, eller
3. förvaras enligt beslut som tullmyndighet meddelat med stöd av föreskrift som avses i 8 § andra stycket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte varor som lämnats ut till fritt förfogande enligt 9 §.

62 § Transportmedel står under tullkontroll, om det

1. medför varor till tullområdet, så länge varorna står under tullkontroll och inte lossats,
2. kommer till tullområdet utan att medföra varor, tills anmälan om transportmedlet enligt 3 § har behandlats av tullmyndigheten,
3. skall avgå från tullområdet, sedan anmälan gjorts härom.

Transportmedel, som kommer till tullområdet och skall undersökas enligt 63 §, står utan hinder av första stycket 1 och 2 under tullkontroll tills undersökningen har slutförts.

63 § För kontroll av att anmälnings- och uppgiftsskyldighet enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen fullgjorts riktigt och fullständigt får tullmyndigheten undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras vid införsel till eller utförsel från tullområdet,
2. områden för tullupplag, tullager, frihamnar och exportbutiker, flygplatser och bangårdar, där varor som står under tullkontroll förvaras, och även lokaler inom sådana områden, samt
3. handresgoods, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av resande vid inresa till eller utresa från tullområdet eller av person som kan anmanas stanna enligt 64 §.

Om rätt för tulltjänstemän att undersöka vad resande bär i eller innanför kläderna föreskrivs i 19 § lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

64 § Förare eller befälhavare på transportmedel som står under tullkontroll är skyldig att använda anvisad väg eller led, att medföra passhandling för transportmedlet och dess last och att stanna på tullmyndighets anmaning.

Förbud får meddelas förare eller befälhavare som sägs i första stycket att göra uppehåll under resa inom tullområdet, att utan tullmyndighets medgivande ankomma eller avgå med transportmedlet samt att beträda eller lämna och lossa eller lasta transportmedlet.

Förare och befälhavare på transportmedel som inte står under tullkontroll och även annan person är skyldig att stanna på tullmyndighets anmaning. Sådan anmaning får ges, när det finns anledning anta att anmälnings-skyldighet föreligger för honom enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Anvisning, anmaning och förbud som avses i denna paragraf får meddelas endast om det behövs för att möjliggöra tullverkets övervakning av införsel eller utförsel och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter i fråga om de skyldigheter som avses i denna paragraf.

65 § En förare eller befälhavare på ett transportmedel eller annan, som enligt 64 § är skyldig att stanna, skall på tulltjänstemans begäran lämna de uppgifter och förete de handlingar som behövs för kontrollen.

66 § Tullmyndighet får anbringa lås, förseglingar och igenkänningsmärken på transportmedel och andra varor som står under tullkontroll. Tullmyndighet får också tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar, som avser ett sådant transportmedel, när det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

Om befogenhet för tullmyndighet att omhänderta oförtullade varor för tillfällig förvaring föreskrivs i 48 § första stycket.

67 § Om det behövs för kontrollverksamheten och inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får tullmyndighet tillfälligt stänga av området där transportmedel lossas eller lastas. Vad som sagts nu gäller även annat område närmast transportmedel, liksom infarter till och utfarter från tullupplag, frihamnar och flygplatser.

68 § Tullmyndighet får preja fartyg inom tullområdet, om det behövs för att möjliggöra tullverkets övervakning av införsel eller utförsel av varor.

Om ett fartyg under resa mellan orter inom tullområdet avviker från kursen och lämnar tullområdet utan att nöd eller annat tvingande skäl föreligger, får tullmyndighet, om befälhavaren inte efterkommer en anmaning att återvända till tullområdet, inbringa fartyget till en plats inom detta. Kan anmaning inte ges eller finns särskild anledning anta att en anmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra ett inbringande av fartyget, får det inbringas utan föregående anmaning.

Inbringande enligt andra stycket får inte ske av ett utländskt fartyg eller inom en främmande stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den främmande staten.

69 § För sådan kontroll som avses i 63 § skall den vars uppgifter skall kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs bereda den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet och utan kostnad tillhandahålla varuprov som behövs. Denne skall också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den vars uppgifter skall kontrolleras eller för vars räkning varan införs eller utförs skall svara för den transport av varan som behövs samt för uppackning och återinpackning. Han skall även tillhandahålla arbetsbiträde vid provtagning och vägning. Den som åsidosätter dessa skyldigheter skall enligt beslut av tullmyndighet ersätta staten dess kostnad för ifrågasvarande åtgärder. Vad som sägs i 35 § om tull och annan skatt skall gälla även sådan ersättning. Tullmyndighet får medge befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten.

70 § Även i annat fall än som avses i 69 § första stycket får tulltjänsteman undersöka och ta prov på varor som står under tullkontroll.

71 § Om det finns anledning anta att en uppgift som lämnats enligt denna lag eller enligt föreskrift som meddelats med stöd av lagen inte är riktig, får tullmyndigheten anlita särskild sakkunnig för att få fram den upplysning som behövs. Om uppgiften visas vara oriktig, är den som lämnat uppgiften skyldig att stå för kostnaden för den sakkunnige. Sådan skyldighet föreligger dock inte, om den oriktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna med mer än tio procent.

Tullmyndighet får, med generaltullstyrelsens medgivande, anlita särskild sakkunnig även när en uppmaning att lämna uppgift eller handling rörande en vara inte har följts. Den som rätteligen skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen skall stå för kostnaden, om styrelsen inte beslutar annat.

Om tullverket haft kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan skall stå för, skall denne enligt beslut av tullmyndighet ersätta staten dess kostnad. Vad som sägs i 35 § om tull och annan skatt skall gälla även sådan ersättning.

72 § Om det behövs för kontrollverksamheten eller för uppgiftsskyldigheten enligt 114 §, får regeringen föreskriva att den som är tullskyldig skall lämna uppgift om organisationsnummer eller personnummer när en vara anmäls till förtullning samt att en exportör skall lämna sådan uppgift när en vara anmäls till utförsel.

73 § Polisen är skyldig att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag. Vad som sägs i 63–70 §§ om tullmyndighet och tulltjänsteman gäller vid sådan medverkan också polismyndighet och polisman.

Även järnvägsföretag och postverket är skyldiga att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag i fråga om varor som befordras på järnväg eller med post. I fråga om sådan medverkan gäller inte 63–70 §§.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om medverkan som avses i första och andra styckena.

74 § Transportföretag som befordrar resande från utlandet skall utan kostnad för staten ställa de lokaler och anordningar till tullverkets förfogande som enligt vad generaltullstyrelsen bedömer behövs för undersökning och tulltaxering av resgods och fordon som resande för med sig, för förhör och kroppsvisitation av resande samt för tullpersonal under uppehåll i tjänstgöringen.

75 § För kontroll av att anmälnings- och uppgiftsskyldighet enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen fullgjorts riktigt och fullständigt får tullmyndigheten, utöver undersökning enligt 63 §, förelägga den som är uppgiftsskyldig att för granskning tillhandahålla tullmyndigheten räkenskaper, anteckningar och andra handlingar som rör hans verksamhet. Även den för vars räkning en vara införts eller utförts och annan som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgift som är av betydelse för kontrollen kan hämtas ur anteckningar eller andra handlingar, som rör verksamheten, kan föreläggas att tillhandahålla handlingar som behövs för kontrollen.

76 § I beslut om granskning enligt 75 § skall tullmyndigheten förordna en eller flera tjänstemän att verkställa granskningen. Tullmyndigheten får, när det behövs, bestämma tid och plats för granskningen.

77 § Om det är möjligt, skall granskningen ske på sådant sätt och på sådan tid att den inte hindrar verksamheten för den vars handlingar är föremål för granskning. Om räkenskaper och andra handlingar skall granskas på någon annan plats än där de förvaras, skall de mot kvitto överlämnas till den som skall verkställa granskningen. Handlingarna skall lämnas tillbaka så snart som möjligt.

78 § Den som verkställer granskningen får ta del av handlingar som är av betydelse för denna även om den, vars handlingar är föremål för granskning, är skyldig att iaktta tystnad om deras innehåll. Föreligger sådan skyldighet eller anser den vars handlingar skall granskas att handlingens innehåll inte bör komma till någon annans kännedom, får länsrätten på talan av honom besluta att handlingen skall undantas från granskningen, om synnerliga skäl motiverar det. Länsrättens beslut får inte överklagas.

79 § I fråga om granskning som avses i 75–78 §§ gäller bestämmelserna i 69 och 71 §§ i tillämpliga delar. Den vars handlingar är föremål för granskning skall också lämna upplysningar och på annat sätt lämna det biträde som krävs för att granskningen skall kunna verkställas.

Tullmyndigheten skall snarast meddela resultatet av granskningen till den hos vilken granskningen skett och, om det behövs, lämna denne tillfälle att yttra sig.

Tullskyldighet i särskilda fall

80 § I fråga om varor som inkommer till tullområdet i postförsändelser är adressaten tullskyldig, om varorna inte anmäls till förtullning av någon annan. Har försändelsen kommit adressaten till handa, skall vad som

föreskrivs i 19–23 §§ om omtulltaxering och eftertulltaxering gälla honom, även om han inte lämnat oriktig uppgift eller underlåtit att lämna uppgift till ledning för tulltaxeringen.

81 § Om en oförtullad vara går förlorad när den införs till tullområdet eller sänds under tullkontroll inom detta, är fraktföraren tullskyldig för varan. Om ingen fraktförare åtagit sig att befordra varan, är den som befordrat varan tullskyldig för den. Om varan anmälts till försändning enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 7 § första stycket 1, är dock den som gjort anmälningen tullskyldig.

Om en oförtullad vara går förlorad när den förvaras på tullupplag eller tullager eller i exportbutik eller frihamn, är innehavaren av upplaget, lagret, exportbutiken eller frihamnen tullskyldig för varan.

Om en oförtullad vara går förlorad när den innehas med temporär tullfrihet, är den som åtnjöt den temporära tullfriheten tullskyldig för varan.

Den som visar att förlust av en vara inte beror på fel eller försummelse av honom eller, i fall som avses i första stycket sista meningen, av den som befordrat varan eller av någon för vilken dessa svarar är inte tullskyldig enligt första–tredje styckena. Om det finns särskilda skäl, kan tullmyndighet medge nedsättning av eller befrielse från tull eller skatt i fall som avses i denna paragraf.

I fråga om tullskyldig som avses i första–tredje styckena gäller bestämmelserna i 13–24 §§ i tillämpliga delar.

82 § Om någon infört eller låtit införa en vara utan att den angetts till förtullning eller annan tullklarering, är han skyldig att betala den tull och annan skatt som skulle ha utgått om varan förtullats vid införseln. Detsamma gäller den som i samband med införsel av en vara i annat fall vidtagit sådan åtgärd att risk uppkommit för att varan skulle undgå förtullning.

Den som förfogat över en oförtullad vara, som avses i 7 § första stycket, i strid mot föreskriven inskränkning i förfoganderätten är skyldig att betala den tull och annan skatt som därigenom undandragits eller kunnat undandras. Den som förfogat över en förtullad vara i strid mot föreskriven förutsättning för befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull eller annan skatt får inte åtnjuta förmånen.

Bestämmelserna i 17–24 §§ tillämpas även i fall som avses i första och andra styckena. Den tullskyldige skall på begäran av tullmyndigheten lämna sådana uppgifter om varan som behövs för tulltaxeringen.

Om det finns särskilda skäl, kan tullmyndighet medge nedsättning av eller befrielse från tullen eller skatten eller medge befrielse från tullskyldighet för varor som blir föremål för behandling enligt 7 § första stycket.

Frågor om tullskyldighet enligt denna paragraf får inte prövas senare än fem år efter utgången av den månad, under vilken varan infördes eller det olovliga förfogandet ägde rum. Dock skall vad i 21–23 §§ föreskrivits om tider för prövning av eftertulltaxering i särskilda fall tillämpas på motsvarande sätt.

83 § Har den som är tullskyldig och skyldig att lämna tulldeklaration, i en tulldeklaration eller ett annat dokument som avgetts till ledning för fastställande av tull eller annan skatt, lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (tulltillägg). Tulltillägget är tjugo procent av den tull och annan skatt som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits. Detsamma gäller, om den tullskyldige skriftligen har lämnat en sådan uppgift i ett omtulltaxeringsärende eller ett överklagat ärende som avser fastställande av tull eller annan skatt.

Om avvikelse från tulldeklaration har skett vid skönstulltaxering skall den tullskyldige påföras tulltillägg. Tulltillägget är tjugo procent av den tull och annan skatt som vid taxeringen påförs den tullskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del taxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den tullskyldige påförs dock tulltillägg enligt första stycket.

Om den som är tullskyldig enligt 82 § rätteligen skulle ha lämnat tulldeklaration till ledning för fastställande av tull eller annan skatt, skall han påföras tulltillägg. Tulltillägget är tjugo procent av den tull och annan skatt som påförs eller, vid förfogande enligt 82 § andra stycket andra meningen, tjugo procent av den tullförmån som den tullskyldige går miste om.

84 § Vid tillämpning av 83 § ansvarar den som är tullskyldig för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en tullskyldig som är juridisk person skall anses ha lämnats av den tullskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den tullskyldige.

85 § Tulltillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av tulldeklaration eller annat dokument som lämnats till ledning för tulltaxeringen.

Tulltillägg påförs inte heller i den mån avvikelsen avser bedömning av ett yrkande, såsom fråga om yrkad förmånsbehandling, anspråk på tullbefrielse eller tullnedsättning eller fråga om skäligheten av en uppskattning eller värdering, och avvikelsen inte gäller uppgift i sak.

Om en tullskyldig frivilligt har rättat en oriktig uppgift eller anmält förhållande som avses i 82 § första eller andra stycket, påförs inte tulltillägg.

86 § Om den som tagit hand om en vara med stöd av hemtagningstillstånd inte har kommit in med tulldeklaration vid den tidpunkt då deklarationen senast skulle ha lämnats, påförs han en särskild avgift (förseningsavgift).

Förseningsavgiften är 100 kronor. Avgiften är dock 200 kronor, om den tullskyldige anmodats att lämna tulldeklaration men inte fullgjort skyldigheten inom den bestämda tiden.

87 § Tulltillägg och förseningsavgift får helt eller delvis efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den tullskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller, om felaktig-

heten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet som rör annat än vad som sägs i första meningen.

Tulltillägg får helt efterges även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Förseningsavgift får helt eller delvis efterges också när underlåtenheten är att anse som ringa.

Tulltillägg eller förseningsavgift får inte påföras sedan den tullskyldige har avlidit.

88 § Om en oförtullad vara eller dess värde blir föremål för förverkande, tas inte ut tull, annan skatt eller tulltillägg till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tull, annan skatt eller tulltillägg skall upphävas eller ändras, sedan dom eller beslut som innefattar förverkande vunnit laga kraft.

89 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av tullmyndigheten. Kammarrätten prövar dock, på talan av det allmänna ombudet som avses i 98 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull eller annan skatt. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Den tullskyldiges yrkande i fråga om tulltillägg eller förseningsavgift skall utan hinder av vad som annars gäller om överklagande prövas, om beslutet om den tull eller annan skatt som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller, om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den tullskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen förordna att det skall tas upp och vidare handläggas av tullmyndigheten.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift skall den tullskyldige om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

90 § Bestämmelserna om eftergift av tulltillägg och förseningsavgift skall beaktas, även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om tulltillägg eller förseningsavgift.

Om tull eller annan skatt sätts ned, skall också vidtas den ändring i beslutet om tulltillägg som nedsättningen kan föranleda.

91 § Tulltillägg under femtio kronor påförs inte. Öretal som uppkommer vid beräkningen bortfaller.

Tulltillägg tillfaller staten.

92 § Om betalningsskyldighet för tull eller annan skatt inte längre kan åläggas, får tullmyndigheten inte påföra tulltillägg på beloppet.

93 § Bestämmelserna i 25–29 och 35 §§ tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift.

94 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att

1. lämna uppgift eller inge handling enligt 13–15 §§, 16 § första stycket, 41 § eller 42 § första stycket, eller

2. lägga upp en vara på tullupplag enligt 50 §

döms för tullförseelse till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

95 § Ansvar för tullförseelse inträder inte, om underlåtenheten är belagd med straff i brottsbalken eller lagen (1960: 418) om straff för varusmuggling.

96 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av tullmyndighet.

97 § När en tullmyndighet med stöd av denna lag eller föreskrift som utfärdats med stöd av lagen meddelar föreläggande för tullskyldig eller annan att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller för tullverkets kontrollverksamhet, kan vite föreläggas.

Vite kan även föreläggas, om någon underlåtit att lämna uppgift eller inge handling enligt 13–15 §§ eller 16 § första stycket eller att fullgöra skyldighet som föreskrivs i 69 § eller med stöd av 72 §.

Vite får inte fastställas till lägre belopp än femhundra kronor eller högre än femtusen kronor.

Frågor om utdömande av vite prövas av generaltullstyrelsen.

I övrigt gäller bestämmelserna i lagen (1985: 206) om viten.

Allmänt ombud

98 § Hos generaltullstyrelsen skall finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden som avses i 100 § första stycket utom sådana mål och ärenden som gäller eller har samband med inskränkning i rätten att forfoga över varor. Det allmänna ombudet får föra talan även till förmån för den tullskyldige eller annan enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilda parten.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Överklagande

Överklagande i vanlig ordning

99 § Beslut, som någon annan tullmyndighet än generaltullstyrelsen har meddelat enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen, får överklagas hos generaltullstyrelsen.

Om överklagandet avser slutlig fastställelse av tull, annan skatt, ränta, restavgift, tulltillägg, förseningsavgift eller ersättning enligt 69 § andra stycket eller 71 §, skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in till den myndighet som meddelat beslutet inom ett år från den dag då beslutet meddelades eller, i fall då omtulltaxering skett, inom två månader från den dag då omtulltaxeringsbeslutet meddelades, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Preliminära tulltaxeringsbeslut samt tullmyndighets beslut om vitesföreläggande och beslut om granskning enligt 75 § får inte överklagas.

100 § Generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen får överklagas hos kammarrätten genom besvär, när det är fråga om

1. fastställelse av tull eller annan skatt och prövningen inte gäller sådant beslut om befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull och annan skatt som meddelats med stöd av regeringens bemyndigande,

2. uttag av tull eller annan skatt ur en vara enligt 11 § fjärde stycket eller 35 §,

3. temporär tullfrihet,

4. restitution av tull eller annan skatt,

5. ursprungsintyg enligt protokoll 3 till Sveriges avtal med Europeiska ekonomiska gemenskapen eller bilaga B del 1 till konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen,

6. inskränkning i rätten att förfoga över en vara,

7. förhandsbesked,

8. ränta eller restavgift,

9. tulltillägg eller förseningsavgift,

10. ersättning som avses i 56 § andra stycket, 69 § andra stycket eller 71 §, eller

11. utdömande av vite.

Om generaltullstyrelsen har avvisat en ansökan om förhandsbesked eller återkallat ett lämnat förhandsbesked eller meddelat ett beslut som avses i 59 § tredje stycket, får beslutet inte överklagas.

I övrigt överklagas generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen hos regeringen.

101 § Beslut om fastställelse av tull och annan skatt får överklagas endast av den tullskyldige och av det allmänna ombudet. Om tull och annan skatt skall tas ut ur en vara enligt 11 § fjärde stycket, får beslutet om fastställelse av tull och skatt dock överklagas även av ägaren till varan eller annan som visar särskild rätt till denna.

Generaltullstyrelsens beslut rörande förhandsbesked får överklagas endast av sökanden och av det allmänna ombudet.

102 § Om en part har överklagat ett beslut i sådant mål eller ärende vari enligt 98 § det allmänna talan skall föras av ett allmänt ombud, får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse skall ha kommit in till den myndighet som meddelade beslutet inom två månader, om överklagande görs enligt 99 § andra stycket, inom en vecka i mål om förhandsbesked och i övrigt inom två veckor från den dag då han fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om han inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

103 § Den som är tullskyldig får överklaga i särskild ordning, om

1. tull eller annan skatt felaktigt fastställts mer än en gång för samma vara,

2. den tullskyldige, till följd av underlåtenhet att lämna tulldeklaration eller infordrad uppgift eller på grund av felaktighet i en tulldeklaration eller i annan handling eller i annan uppgift som han lämnat eller i en uppgift som legat till grund för en sådan deklaration eller uppgift, fått tull eller annan skatt fastställd till belopp som väsentligt avviker från vad som rätteligen bort fastställas, eller

3. den tullskyldige kan åberopa någon annan omständighet eller något annat bevis som borde ha föranlett att tull eller annan skatt skulle ha fastställts till ett belopp som väsentligt avviker från det som fastställts.

Ett överklagande enligt första stycket 2 eller 3 får tas upp till prövning endast om det kan grundas på en omständighet eller ett bevis, som tullmyndigheten saknade kännedom om när tull eller annan skatt fastställdes, och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse inte i annan ordning åberopat omständigheten eller beviset för att få rättelse.

Överklagande som avses i denna paragraf får göras senast fem år efter den dag då beslutet om fastställelse meddelades.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas även i fråga om beslut om tulltillägg eller förseningsavgift.

104 § Överklagande i särskild ordning över beslut av annan tullmyndighet än generaltullstyrelsen prövas av styrelsen.

Är tulltaxering, omtulltaxering, eftertulltaxering eller fråga om tulltillägg eller förseningsavgift föremål för prövning av kammarrätten eller avgjord av generaltullstyrelsen genom beslut som har vunnit laga kraft, ankommer det på kammarrätten att pröva överklagandet. Har frågan prövats av kammarrätten eller regeringsrätten, skall överklagandet prövas av regeringsrätten.

Regeringsrätten och kammarrätten får, om överklagande som har gjorts i särskild ordning skall tas upp till prövning, förordna att överklagandet skall vidare handläggas av generaltullstyrelsen.

Särskilda bestämmelser

105 § Beslut enligt 17 § och 19–24 §§ samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift skall gälla omedelbart. Detsamma gäller annat beslut av tullmyndighet, som meddelas enligt denna lag eller enligt föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen och som inte innebär att målet eller ärendet avgörs.

106 § Beslut om godkännande av ombud enligt 13 § andra stycket, uppdrag att utföra tullmyndighets kontroll enligt 54 § 2 och 3 och medgivande att betala tull och annan skatt enligt särskild tullräkning samt om hemtagningstillstånd och andra tillstånd som utfärdats enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får, om det finns skäl till det, återkallas av generaltullstyrelsen och, om styrelsen inte meddelat beslutet, av annan tullmyndighet. Tullmyndigheten kan i dessa fall förordna att beslutet om återkallelse skall gälla omedelbart.

107 § I beslut om tull och annan skatt samt ränta enligt denna lag skall beloppen avrundas till närmast lägre hela kronor.

108 § Tull och annan skatt skall inte tas ut för en varuförsändelse, som inkommer med post, när den tull och annan skatt som är föreskriven för försändelsen sammanlagt inte uppgår till femtio kronor. Detta gäller dock inte, om försändelsen innehåller spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror.

109 § En tullmyndighet kan medge att en till tullområdet införd vara som inte förtullats överläts till staten eller förstörs under kontroll av myndighet eller någon annan som en tullmyndighet godkänner, om överlåtelsen eller förstöringen inte medför olägenhet eller kostnad för tullverket.

Tull och annan skatt skall inte tas ut för varor som överläts till staten eller förstörs enligt första stycket.

110 § Regeringen får, med avvikelse från denna lag, meddela föreskrifter om hur varor skall anmälas till tullklarering i vissa fall, när varor införs till tullområdet på järnväg, med post eller med luftfartyg.

111 § På tullplats sker tullförrättning utan kostnad för allmänheten inom område och på tid som regeringen föreskriver. Regeringen får föreskriva att tullförrättning även i andra fall skall ske utan kostnad för allmänheten.

112 § Den som föranleder tullförrättning som inte är avgiftsfri skall betala avgift för förrättningen (förrättningsavgift) enligt taxa som regeringen föreskriver.

113 § Regeringen får föreskriva att avgifter skall betalas för hemtagningstillstånd, medgivande att betala tull och annan skatt enligt särskild tullräkning, utfärdande av särskild tullräkning, tillstånd att inneha tullupplag och frihamn samt för tullverkets tillsyn över tullager och exportbutiker.

114 § Tullmyndigheterna skall på begäran tillhandahålla Sveriges riksbank, riksskatteverket, statens jordbruksnämnd, kommerskollegium, statens pris- och kartellnämnd och länsskattemyndighet uppgifter som förekommer hos tullmyndigheterna och som rör import eller export av varor.

115 § Regeringen får bemyndiga generaltullstyrelsen att meddela föreskrifter i de ämnen som anges i 3 §, 5 § andra stycket, 7 § första stycket 1, 7 § andra stycket, 8 § första och andra styckena, 10 § första stycket, 13 § första stycket, 14 § andra stycket, 15 § tredje stycket, 16 § första stycket, 27, 44, 45 §§, 47 § första stycket andra meningen, 49 § första stycket, 51 § andra stycket, 52 § andra stycket, 64 § femte stycket, 72 §, 73 § tredje stycket och 110–113 §§.

116 § Vid granskning inom riksrevisionsverket av statens räkenskaper får anmärkning inte framställas i fråga om fastställelse och uppbörd av tull eller annan skatt.

SFS 1987: 1065

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

KJELL-OLOF FELDT
(Finansdepartementet)

